

dighed af Rigsdagen, vil det ikke være helt udelukket at fremme Arbejdet udover, hvad der ved Finansloven var tilsigtet. Herom vil jeg senere faa Lejlighed til at forhandle med det høje Ting.

Samtidig har Indenrigsministeriet optaget Forhandling med Repræsentanter for Kommunerne for at undersøge, hvorledes de offentlige Arbejder, som Kommunerne, Byraadene og Amtskommunerne har i Gang, kan holdes vedlige, og hvorvidt der ogsaa der kunde være Mulighed for paa visse Omraader at fremskynde eller forøge saadanne Arbejder. Ogsaa dette vil i høj Grad afhænge af finansielle Midlers Tilstedeværelse, og disse Forhandlinger med Kommunerne vil blive fortsat. Alligevel kan man ikke tvivle om, at en Arbejdsløshed af særlig Karakter vil indtræde, saaledes som den allerede er til Stede, og des mere, jo længere Tilstandene bevarer deres nuværende Karakter. Disse Tilstande, som er forvoldt hele Samfundet ved en Afbrydelse eller en Hindring af Samkvemmet mellem Landene, forekommer det os, at ogsaa hele Samfundet maa være med til at bære. Det vil derfor være nødvendigt at søge ekstraordinær Hjæmmel til at yde offentlig Hjælp til saadanne uforskyldt arbejdsløse. Vi har tidligere her i Rigsdagen under vanskelige Arbejdsforhold et Par Gange vedtaget nogle smaa ekstraordinære Arbejdsløshedslove, som gav en Ret til Hjælp til Arbejderne udover den Hjælp, Arbejdsløhedskassen har ydet, fra Kommunen, uden at en saadan Hjælp fik Fattighjælps Karakter, en i øvrigt paa mange Maader stærkt begrænset Hjælp, en Hjælp, begrænset i Omfang og Tid. At gaa den samme Vej som den Gang vil neppe være rigtigt under de nuværende Forhold. Disse Love var Genstand for nogen Strid her i Rigsdagen, og i Fjor blev der, da Arbejdsløshedsloven blev fornyet, foretaget Ændringer, som skulde tilvejebringe Reserverfondsmidler for Arbejdsløhedskasserne, som skulde sætte dem i Stand til at møde ekstraordinære Tider. Det siger sig selv, at denne Lov, som blev vedtaget i Fjor og knapt er traadt i Kraft, umuligt har kunnet virke efter sin Hensigt. Jeg har derfor ment, at det vilde være rigtigt at gaa den samme Vej, som den lovgivende Magt gav sin Billigelse til, da den for nogen Tid siden, den 6. August, gav en midlertidig Lov om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser for at sætte disse i Stand til med større Virkning og Kraft at yde Hjælp til de indkaldtes Familier. Det Lovforslag, jeg skal have den

Ære at fremsætte, fremtræder som et Tillæg til denne midlertidige Lov og gaar ud paa at tilsige to Trediedeles Statsstøtte til de Kommuner, som yder Hjælpekasserne Bevillinger til Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed som Følge af de foreliggende overordentlige Forhold. Jeg skal have den Ære at anbefale Lovforslaget til det høje Ting til velvillig Behandling. Det er et Lovforslag, om hvilket jeg ikke tør sige, hvilke økonomiske Følger det vil faa, det vil jo fremgaa af den Samvirken mellem Staten og Kommunerne, som Loven tilsigter. Den Bestemmelse, som fandtes i de tidligere ekstraordinære Arbejdsløshedslove, om at de nærmere Regler for Ydelsen af Hjælp og for Kontrol med saadan Hjælp skulde fastsættes af Indenrigsministeren, er ogsaa optaget i Lovforslaget her, og det er givet, at der maa fastsættes bestemte Regler, som sikrer, at Arbejdsløsheden skyldes de overordentlige Forhold, med andre Ord, at Hjælpen ydes til Mennesker, der forinden det Tidspunkt, da de uhyggelige Tilstande indtraadte, havde holdt sig fri af Fattigvæsenet og havde forsørget sig selv. Jeg skal nævne, at i vort Naboland Sverige har man staaet overfor den samme Opgave — man har ikke der de samme Institutioner, som man har herhjemme, der er ikke en organiseret Arbejdsløshedshjælp og heller ikke den samme Hjælpekasseinstitution som her —, og man har der fra Statens Side anslaaet det Beløb, der eventuelt kunde blive Brug for, til ca. 5 Mill. Kr., og fra Regeringens Side er der fremsat Lovforslag — og saa vidt jeg ved, er det gennemført — om, at Staten skal stille et Beløb af indtil 5 Mill. Kr. til Raadighed til disse Formaal. Jeg nævner dette, for at man kan se, at det ikke er ringe Beløb, der muligt vil komme til Anvendelse ved denne Lovs Gennemførelse, men jeg tror, at man vil erkende den samfundsmæssige Nødvendighed af Forslaget; vi maa jo da alle haabe, at de Tilstande, som har fremkaldt denne Nødvendighed, vil være saa kortvarige som muligt og faa saa lidet vidtrækkende Følger for vort Samfund som muligt.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Der er ikke mere paa Dagsordenen. Det næste Møde holdes i Dag Kl. 2¹/₂ med følgende Dagsorden: